

تصویب لایحه کمک به سازمان فنی و حرفه‌ای

نمایندگان مجلس شورای اسلامی با کلیات «لایحه نحوه کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای» کشور موافقت کردند. احمدحسین فلاحی، سخنگوی کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس در تشریح گزارش این کمیسیون درباره لایحه مذکور، گفت: «سازمان و دانشگاه فنی و حرفه‌ای در کشور زمینه اشتغال را فراهم می‌کنند و بر اساس برنامه توسعه ۵۰ درصد آموزش‌ها باید مهارتی شود، اما متأسفانه ما از برنامه عقب هستیم؛ بنابراین این لایحه زمینه فراهم کردن کمک‌های مردمی به سازمان فنی و حرفه‌ای را فراهم می‌کند.» وی ادامه داد: «این لایحه به کمیسیون آموزش به عنوان کمیسیون اصلی ارجاع شده بود که با حضور کارشناسان، دستگاه‌های ذی‌ربط و کارشناسان مرکز پژوهش‌های مجلس مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت و در نشست ۱۶ شهریورماه سال ۹۲ با اعمال اصلاحاتی در متن تصویب شد و اینک گزارش آن در اجرای ماده (۱۴۳) آیین‌نامه داخلی تقدیم مجلس می‌شود.» این نماینده مردم در مجلس یازدهم با بیان اینکه سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای یکی از زمینه‌های اشتغال کشور محسوب می‌شود، گفت: «این سازمان با کمترین امکانات می‌تواند اشتغالزایی گسترده ایجاد کند. باید میان مسائل و مشکلات سیاسی و اصلی سازمان تفکیک قائل شد. این سازمان باز نشست نیست و باید برای تجهیز و توسعه سازمان که از امکانات محدودی برخوردار است چاره‌اندیشی کرد و نباید نقش اساسی سازمان را در عرصه‌های مختلف نادیده گرفت.» فلاحی یادآور شد: «باید با تجهیز این سازمان زمینه اشتغال فارغ‌التحصیلان را ایجاد کرد. برای خریداری تجهیزات موانع قانونی وجود دارد. باید زمینه مناسب را فراهم کرد تا دستگاه‌های نظارتی اجازه دهند از کمک‌های مردمی و افراد حقیقی و حقوقی برای تأمین تجهیزات سازمان استفاده شود. انتظار می‌رود نمایندگان با رأی موافق به کلیات این لایحه به سازمان برای اشتغالزایی و رشد آن کمک کنند.» نصرالله پژمان‌فر نیز به عنوان موافق لایحه نحوه کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی به سازمان فنی و حرفه‌ای کشور گفت: «سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای مسئولیت مهارت‌آموزی و توسعه اشتغال را در کشور برعهده دارد و امروز به عنوان یکی از حلقه‌های مفقود ایجاد اشتغال است. با نگاه به منابع بودجه دولتی نمی‌توان مشکلات کشور را حل کرد و نباید ما با تصدیگری کار را سنگین‌تر کنیم.» نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس تأکید کرد: «ما باید از اصل (۴۴) و خصوصی سازی کمک بگیریم. اجازه دهیم سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای طبق ضوابط روشن و مشخصی جهت خرید لوازمات و آموزش افراد برای ورود به بازار کار و ایجاد اشتغال پایدار نقش آفرینی کند.»

علیرضا منادی‌سفیدان نیز به عنوان دیگر موافق این لایحه تصریح کرد: «مجلس قانون نظام جامع آموزش فنی و حرفه‌ای را بعد از چهار سال بررسی و پیگیری به تصویب رساند. این نظام جامع همه دستگاه‌ها را شامل می‌شود. یکی از موانع برای اجرایی کردن شعار سال بحث مهارت‌آموزی و آموزش نیروی کار حرفه‌ای است که ما باید در این زمینه با استفاده از کمک‌های بخش خصوصی این موضوع را پیش ببریم.»

اعظم زنگی

روزنامه‌نگار

مادر سازمان واحد سمعی بصری، انتشارات علمی، فرهنگی و همچنین مؤسسه فرهنگی هنری آتیه را در اختیار داریم. اخیراً نیز مجتمع ظهیرالاسلام به عنوان موزه تأمین اجتماعی انتخاب شده که می‌تواند پتانسیل و ظرفیت بسیار خوبی برای آشنایی اهالی هنر و رسانه کشور با مخاطبان باشد

سازمان تأمین اجتماعی

SOCIAL SECURITY ORGANIZATION

پیشنهاد برگزاری جشنواره فرهنگی هنری سالانه از سوی سازمان تأمین اجتماعی

علی حیدری: باید از ظرفیت‌های فرهنگی سازمان بهره ببریم

گزارش

بهره‌گیری از ابزارهای فرهنگی برای رساندن پیام‌های تبلیغاتی، ابزاری کارآمد در تمامی دنیاست. این امر می‌تواند از تبلیغ نامحسوس یک کالای تجاری در یک صحنه جذاب سینمایی تا ارائه یک مفهوم سیاسی در قالب یک سریال عامه‌پسند را شامل شود. این رویه اگرچه در جهان به خوبی جا افتاده، اما مع الاسف به نظر می‌رسد رویکرد مثبت آن در داخل مورد غفلت واقع شده است. امروزه تبلیغ نامحسوس فلان کالای تجاری در سینما و تلویزیون این روزها به امری بسیار عادی تبدیل شده است، اما چند نهاد داخلی برای رساندن پیام والای خود و یا آگاهی دادن نسبت به زحمات کارکنان‌شان به این مقوله ورود کرده‌اند؟ شاید اگر بخواهیم به مواردی انگشت‌شمار اشاره کنیم باید به نیروی انتظامی، آتش‌نشانی و چند نمونه معدود دیگر بپردازیم. در فیلم‌های ما شخصیت کارمند، غالباً کارمند بانک است، چرا؟ چون نمایش سردر آن بانک (اغلب خصوصی) می‌تواند هم بخشی از هزینه‌های فیلم را جبران کرده و تهیه‌کننده هم مایل به دریافت بخشی از هزینه‌های جاری خود است. اینجاست که جای خالی برخی ارگان‌ها و سازمان‌های مهم کشور در این مقوله خالی به نظر می‌رسد و باید در نظر داشت که این فقدان در درازمدت، تبدیل به یک ضرر عرفی خواهد شد. پیشنهاد حضور مدون و فعال در فضای فرهنگی از مدت‌ها قبل از سوی دکتر علی حیدری ارائه شده بود. وی در این زمینه معتقد است که فقدان توجه اصولی به مقوله تأمین اجتماعی در ایران امری ریشه‌دار است و باید از فضای آموزش ابتدایی تا آموزش عالی یعنی در دانشگاه‌ها به آن پرداخت. پیشنهادوی اما در زمینه کاربرد هنر در شناخت بیمه و تأمین اجتماعی، بهره‌گیری از ظرفیت‌های داخلی سازمانی و برگزاری «جشنواره فرهنگی هنری تأمین اجتماعی» است. گفت‌وگوی ما را با عضو و نایب رئیس هیأت‌مدیره سازمان تأمین اجتماعی در ادامه می‌خوانید.

آقای حیدری، نقش رسانه‌ها در القاء پیام‌های خاص به عموم مخاطبان از نظر شما چگونه است؟

امروز به صورت کاملاً دیجیتال و بر بسته‌های هوشمند (موبایل و...) به سهولت و در اسرع وقت تولیدات فرهنگی در اختیار مخاطبان قرار می‌گیرد، اما نحوه استفاده از رسانه‌ها در دوره متفاوت است. برخی از دستگاه‌ها از رسانه برای نشان دادن خدمات و نوع فعالیت خود استفاده می‌کنند و برخی در صدد جذب مخاطبان بیشتر برای خود هستند. به هر حال، استفاده از رسانه از سوی دستگاه‌ها و ارگان‌ها با کارکرد گرفتن بازخورد از مخاطبان همراه است و یا گفت‌وگای ساز و جریانی سازمانی رسانه‌ای - ارتباطی و صرفاً جنبه نمایشی و تفریحی ندارد. سفارش‌دهندگان فیلم‌ها یا سریال‌ها همواره موضوع و سوز خاصی را دنبال می‌کنند که در قالب نمایش و پشت داستانی جذاب، آن را به مخاطبان خود القاء می‌کنند.

به نظر شما آیا در کشور ما از این ابزار فرهنگی به درستی استفاده شده است؟

دستگاه‌ها می‌پردازد. آنها سفارش‌هایی جهت تبلیغات و معرفی دستگاه‌ها و ارگان خود و آشنایی بیشتر مردم با نوع کارکرد و خدمات آن دستگاه‌ها برای ساخت فیلم، سریال و انواع تیزرهای تبلیغاتی به برخی عوامل دست‌اندر کار جهت نمایش در تلویزیون و یا سینما و سایر ابزارهای رسانه‌ای می‌دهند تا مخاطبان خود را بیشتر با ارگان خود و خدماتی که ارائه می‌دهند، آشنا سازند.

به نظر می‌رسد تاکنون در کشور ما استفاده از این شیوه تبلیغاتی همانند دیگر کشورها چندان مورد استفاده قرار نگرفته و فقط برخی دستگاه‌های دولتی مانند بانک‌ها، نیروی انتظامی و... با توجه به بودجه‌ای که در اختیار دارند، قسمتی از آن را صرف امور تبلیغاتی خود می‌کنند. و با اینکه چون جزو امور حاکمیتی و دولتی هستند صدا و سیما در قالب وظایف قانونی خود به مفاهیم مرتبط با این

چند سال قبل، سازمان تأمین اجتماعی در این حیطه ورود کرد و فیلم نسبتاً موفقی با عنوان آپاندیس ساخته شد که موضوع و شعار اصلی آن، بهره‌گیری قانونی از دفترچه‌های درمانی بود. اصولاً آیا سازمان قصد ورود به این عرصه با هدف آشنایی مخاطب عام با خدمات بسیار خود را دارد؟

البته سازمان تأمین اجتماعی دیربازی است که در حوزه هنری فعالیت داشته و دارد. خب طبیعی است که این موضوع در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی با توجه به طیف و گستره جمعیتی تحت پوشش سازمان که حدود ۴۴ میلیون نفر مخاطب را در کل کشور شامل می‌شود، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است و همواره مورد تأکید من نیز بوده است. اما ببینید موضوع اصلی فقط ساخت چند فیلم یا تیزر تبلیغاتی نیست بلکه باید نسبت به این موضوع دید وسیع‌تری داشت و قدرت تأثیرگذاری و جذب آن بر مخاطب را مورد توجه قرار داد. موضوعات کلاسیک مانند حوزه هنر فقط با سفارش و ساخت چند فیلم آن‌هم به این صورت که در برخی ادوار برخی افراد بیایند و سازمان از لحاظ مالی اسپانسر به نوعی حامی مالی آنان شود و به آنان سفارش ساخت اثری بدهد و میلیون‌ها ریال هزینه صرف شود برای ساخت یک فیلم؛ حل نمی‌شود و باید اصولی‌تر به این موضوع نگریم. به نظر می‌رسد این نوع سفارش‌ها آنچنان که باید تأثیر و بازخوردی را که ما و مخاطبان در نظر داشتیم را بر جای نمی‌گذارند؛ چون اثر

یعنی معتقدید بهتر است سازمان برای تولید آثار هنری، از عوامل خود استفاده کند؟

البته ابتدا باید اهداف خود را مشخص کنیم و سپس وارد این حوزه شویم. ببینید سازمان تأمین اجتماعی یک سازمان جامع‌الاطراف با انواع طیف‌ها و سلیقه‌های مختلف و گوناگون است که باید با تولیدات فرهنگی-هنری جوابگوی همه آنان از هر نوع سلیقه و طیفی باشد. مابه‌جای اینکه نگاهی زدگنر به حوزه هنر و تولید محصولات فرهنگی داشته باشیم و یک سفارش مثلاً به فلان کارگردان یا به صداوسیما بدهیم و آنان نیز جهت ساخت آن سفارش، صورتحساب‌های کلان و چند میلیاردی را مطالب کنند، بهتر است خود دست به کار شویم و از ظرفیت‌های خود استفاده بهینه‌تری کنیم و از هنرمندان نیز دعوت به همکاری کنیم. به نظر من، پیشنهاد برگزاری «جشنواره فرهنگی-هنری سالانه تأمین اجتماعی» فرصت بسیار خوبی، هم برای سازمان، هم برای مخاطبان و کلیه هنرمندانی فراهم می‌آورد که علاقه دارند در این حوزه وارد شوند و با سازمان تأمین اجتماعی همکاری داشته باشند.

به نظر من، ما نباید در امور هنری حالت انفعالی (reactive) داشته باشیم بلکه می‌توان با استفاده از ابزارهایی که در اختیار داریم و خارج از نوع و نگاه سلیقه‌ای افراد از این حالت خارج شد و حالت فعال (proactive) به خود گرفت. همان‌طور که اشاره کردم سازمان می‌تواند با توجه به امکانات و ظرفیت‌های خوبی که در اختیار دارد از آن‌ها استفاده بهینه و بیشتری کند، اما این موضوع به این معنا نیست که ما از هنرمندان و با افراد مختلف در این حوزه بهره‌ای نبریم و از آنان استفاده‌ای نکنیم. می‌توان در طول سال و مناسبت‌های گوناگونی که وجود دارد جشنواره‌های مختلفی در این زمینه برگزار کرد، مسابقه گذاشت، فراخوان داد، سفارش داد و کار گرفت. ما می‌توانیم در جشنواره‌های گوناگون (مانند جشنواره حقیقت، جشنواره فیلم فجر) از هر شخص، هنرمند یا ارگانی که علاقه کار در حوزه مفاهیم رفاه و تأمین اجتماعی دارد، حمایت کنیم و جایزه هم بدهیم تا مردم را بیشتر با مقوله بیمه و تأمین اجتماعی آشنا کنیم.